

Faren for Ødelæggelse gennem Indførelse af spirituøse Drikke, andre for Befolkningen skadelige Varer og smitsomme Sygdomme forbydes derhos i Overensstemmelse med Underretningen af 16. Juni 1921 § 3, 2. Stk., jfr. Anordning af 1776 § 4, 2. Punktum ethvert andet ikke særlig tilladt Samkvem med den grønlandske Befolkning, hvori ligger, at ikke ethvert Samkvem med andre i Grønland bosatte Personer ubetinget er forbudt, saaledes ikke med de stedlige Myndigheder, med hvem ogsaa fremmede under visse Omstændigheder kan komme i Berøring, jfr. saaledes Bestemmelserne i Lovforslags § 3, 5. Stk. og § 4.

Skønt det følger af den almindelige Nødretsgrundsætning, at Skibe uanset de gældende Forbud i Tilfælde af virkelig Nød er berettigede til at søge Havn eller Læ ved Grønland, har man dog anset det for hensigtsmæssigt at optage en Bestemmelse herom i Lovforslaget, hvis § 3, 5. Stk. forudsætter, at Skibe paa Grund af alvorlig Nødstilstand kan blive nødsaget til at søge ind til Kysten, og som med Henblik herpaa bestemmer, at de til Skibet hørende Personer ikke maa opholde sig der længere end strengt nødvendigt og ubetinget skal rette sig efter Myndighedernes Anvisninger og de i Grønland gældende Bestemmelser, derunder navnlig Fangstforbudet i Lovforlagets § 2 og Handelsforbudet i § 3, 4. Stk. En tilsvarende Bestemmelse findes i Anordningen af 1776 § 4, jfr. Underretningen af 1921 § 3, ligesom det forøvrigt i den islandske Fiskerilov af 1922 § 3, 1. Punktum er fastsat, at fremmede Landes Fiskere kan søge Ly paa Kysten for at redde sig under Storm og Uvejr, en Bestemmelse, der er i Overensstemmelse med den ovennævnte norske Lov af 3. August 1897 § 48.

Til § 4.

Medens Anordningen af 1776 § 4 kun nævner Mangel paa fersk Vand som et Forhold, der ligesom Skibbrud berettiger til i Nødstilfælde at søge Havn i Grønland, er der ved de senere Bestemmelser aabnet Adgang til ogsaa udenfor Nødstilfælde at indtage Vand i enkelte — for Tiden 3 — vestgrønlandske Havne, nemlig Holstensborg, Upernivik og Godhavn. De nærmere Regler, der findes i Underretningen af 1921 § 4, foreslaas det at holde udenfor selve Loven, hvis § 4 i Overensstemmelse hermed kun fastslaar Hovedreglen, der gaar ud paa, at Vandfyldning ved grønlandske Havne, Kyster eller Øer uden særlig Tilladelse kun kan omfatte Vand til Drikkebrug og kun kan finde Sted paa de af

Indenrigsministeriet angivne Steder og under Iagttagelse af de herom udfærdigede Bestemmelser. Naar det saaledes foreslaas at opretholde den hidtidige Regel, hvorefter der ikke uden særlig Tilladelse er Adgang til at indtage Vand f. Eks. til Hvalkogning, er dette ikke alene motiveret af de foran i Bemærkningerne til § 3, 4. Stk. anførte Hensyn til det ønskelige i at hindre unødigt Samkvem med den grønlandske Befolkning og derigennem afværge de skadelige Følger, et saadant Samkvem erfaringsmæssigt kan medføre for denne, men navnlig ogsaa, fordi Grønlændernes Interesse i, at de Erhvervsmuligheder, som Hvalfangsten frembyder, i størst muligt Omfang bevares for dem, maa gaa forud for Hensynet til fremmede Fangeres Ønsker om lettere Adgang til systematisk at udnytte Dyrebestanden.

De mere specielle Forskrifter om Betingelserne for Adgang til Vandfyldning tænkes med enkelte Forandringer af mindre væsentlig Betydning paany udstedt i en Bekendtgørelse, af hvilken det ogsaa vil fremgaa, i hvilke vestgrønlandske Havne saadan Vandfyldning fremtidig vil kunne finde Sted.

Til § 5.

I Tilslutning til Bestemmelserne i Anordningen af 1776 §§ 2 og 3, jfr. Underretningen af 1921 § 2, bestemmer Lovforslagets § 5, 1. Stk., at naar Overtrædelse af Lovens Bestemmelser kan antages at have fundet Sted, vil det paagældende Fartøj indenfor Søterritoriets Grænse eller i Tilfælde af uafbrudt fortsat Forfølgning udenfor denne (droit de poursuite) kunne overhales, visiteres og eventuelt anholdes af de danske Inspektionsskibe eller de stedlige Myndigheder.

Omend efter de foreslaaede Bestemmelser ogsaa de stedlige Myndigheder i Grønland er beføjede til at anholde Skibe for Overtrædelser af Loven, er det dog ligesom hidtil i første Række den af Marinen udøvede Inspektion, som Tilsynet med Lovens Overholdelse paahviler. Det er en Forudsætning, at denne Inspektion stadig opretholdes, idet mange af Lovens Bestemmelser vilde blive ganske illusoriske og dens Formaal ikke kunne naas, dersom en stadig Inspektion i Fangstsæsonen ikke fandt Sted.

Inspektionen er af lignende Art som den, der udøves i islandske Farvande, og vil — bortset fra Forfølgelse in continenti udenfor Søterritoriet — kun foregaa indenfor Tremilegrænsen.